

а имаха свои стари прегрешения. Но по това време го накараха да се отрече от това /четвъртото/ постановление. И той на един митинг се отрече от него - държа рече на пл. "Ал. Невски". После го снеса от поста министър. Тези събития много повлияха на П. Тодоров. В къщата си той имаше портрет и скулптура на Д. Велчев. Той го боготвореше. Д. Велчев не можа да задържи резултатите от 19 май, защото полк. Златев, който беше в лигата, се отдели и мина на страната на двореца и лигата на Д. Велчев се разнебити, защото Златев играеше в нея първична роля. Затова те отстъпиха властта на дворцовата камарила. Но на Девети септември той направи нов преврат. Мисля, че Златев беше по едно време и Министър-председател.

Знам, че при миналите преврати, Д. Велчев не е искал да става министър на войната. Но на Девети септември ву нелюбили. След като го махат от военното министерство, Д. Велчев го пращат като дипломат в Берн. На времето имаше един друг известен деятел от звенарите който започна да издава в. "Изгрев" - Круков. Беше добър журналист. Врат му пък издаваше една поредица от романи. Заедно с Д. Велчев Круков заминава като пълномощен министър за Белгия. Аз ходих по това време по една работа при Н. Георгиев и го питах как са се решили да им поверят тези постове. То той ми каза, че това е станало по искането на Г. Тимитров, за да ги махнат оттук, за да не упражняват влияние. Защото армията се беше разделила на две. В Гвардейския полк беше станала една голяма разправа. Командир на този полк тогава беше ^{Ченко Златев} зетът на Ив. Харизанов. Звенарите още държаха някои полкове.

Когато Д. Велчев вижда, че положението на звенарите е загубено в България, изпаднал в голямо отчаяние. Моята дъщеря беше в ^{Милин Зорин} на лечение с детето си и моят зет Димитър Молло отиде да ги види. Там се срещнал с Д. Велчев. Той бѣл много отпаднал духом и плакал пред него. "Като знам какво беше и като виждах какво е станал - ми каваше той - го съжалих". Не мина много време и той умря там. ^{в България}

Правеше ми впечатление, че всички тези водачи на Звено /Д. Велчев, Н. Георгиев, Каракуляков, Харизанов, П. Тодоров и др/ бяха взели все жени от богати семейства, бяха приведени зетове, не се занимаваха със самостоятелни професии, а само с политика. Жената на П. Тодоров не беше много богата, но беше от по-заможни семейства.

След като П. Тодоров беше вече министър на финансите, беше се разчуло /той беше министър на финансите от първия кабинет на 19 май/, че бил забогатял, че имал много чужда валута. Тези слухове довеждат при Веба един лекар като кандидат. Той се оженва за нея, имат син. Не се минават обаче две-три години и той се развежда, защото вижда, че няма пари. После заминава за Америка. Бил добър лекар, бил